

Dagboek van een
ZOMBIE

BOOKS KID

Origineel gepubliceerd in het Frans: *Moi, le Zombie*
© 2018, 404 éditions, een imprint van Édi8, Parijs, Frankrijk

Minecraft is een gedeponeerd merk van Notch Development AB.

Dit boek is een fictief verhaal en is geen officieel Minecraft-product, noch een product dat goedgekeurd is door of verbonden is met Mojang.

© 2019 Nederlandstalige uitgave: Baeckens Books NV, Mechelen

Tekst: Books Kid
Vertaling: Siska Lemout
Nederlandse redactie: Sander Meij

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.baeckensbooks.com

ISBN 978 90 5924 661 4
NUR 282/283
D/2019/6186/47

Dagboek van een
ZOMBIE BOOKS KID

Bern, de zombie die de wereld wilde veroveren!

Vertaling uit het Frans: Siska Lernout

Illustraties: Elliot Gaudard

VOORWOORD VAN AYPIERRE

Aaah, de zombie... één van de bekendste monsters uit de film – en gamewereld! Of ze nu het resultaat zijn van verboden experimenten, van een oude voodoovloek of een hevige epidemie: er bestaan oneindig veel werken waarin zombies een dodelijke dreiging vormen voor een groep overlevenden die al dan niet goed getraind zijn om hen af te weren (gewoonlijk met weinig succes).

Het was dan ook ondenkbaar voor een succesvolle game als Minecraft om deze kwijlende, bloeddorstige levende doden niet op te nemen in het arsenaal tegenstanders, die de arme, eenzame spelers moeten afweren.

Zelf kan ik zonder me ervoor te schamen opbiechten dat ik nogal een hekel heb aan deze kadavers op poten. Het probleem met zombies, is dat ze niet alleen afzichtelijk zijn, maar bovendien UITERST hardnekkig uit de hoek kunnen komen! O, ze zullen waarschijnlijk nooit voor hun stijl bekroond worden, en ze zijn zeker niet de creatiefste, maar dit moeten we hen toch wel nageven.

Kortom, een zombie is ongetwijfeld niet de verstandigste tegenstander (toch vreemd voor een wezen dat bekend staat om zijn dieet dat hoofdzakelijk uit verse hersenen bestaat!), maar het is zonder meer de hardnekkigste tegenstander.

Tijdens mijn vele avonturen, in mijn eentje of in jullie gezelschap, heb ik hem in alle mogelijke vormen kunnen observeren, en meerdere malen zijn drang om mij rauw op te eten ervaren. Na verloop van tijd raakte ik steeds meer op mijn hoede en nu spits ik altijd mijn oren als ik er 's nachts op uit trek, om hun zeer kenmerkende gereutel op tijd te horen! Maar voordat je mij nu voor bangerik uitmaakt, stel je eens voor: eindigen in duizend stukjes na een ontploffing van een creeper is al geen benijdenswaardig lot, maar dat is nog niets vergeleken met levend worden verslonden door een horde vraatzuchtige, hersenloze zombies! Dat doet niet alleen pijn, het is bovendien ronduit vernederend!!!

Ik was dan ook behoorlijk nieuwsgierig om de tegenslagen van Bern de vernietiger te lezen (hij wil duidelijk zo genoemd worden). Opnieuw was ik getuige van hun legendarische hardnekkigheid toen ik zijn (vaak) wanhopige inspanningen las om zijn horde metgezellen bij elkaar te brengen en om hen enige discipline bij te brengen.

Toegegeven: ik heb veel meer moeten lachen in plaats van bibberen toen ik dit ongelooflijke verhaal las. Hoe verder ik erin kwam, hoe meer ik mezelf gerust wist te stellen dat we ons gelukkig mogen prijzen dat Zombies écht dom zijn! Anders zouden ze de wereld misschien echt wel kunnen veroveren!

Ik hoop dat je net als ik dit avontuur met evenveel plezier zult lezen. Ondertussen moet je wel goed op je hersenen letten!

GR-OAAAR!

DAG 1

Ik ben Bern, maar iedereen noemt mij
Bern de Vernietiger.
Of Bern de Machtige.

Of Heer Bern de Groot-
meester. Of soms: 'Aargh!
Aargh! Laat mij los' als
iemand heel onbeleefd is.
Ik begrijp niet waarom
een slachtoffer zich niet
rustig houdt wanneer ik
zijn hersenen opeet.

Ik ben de generaal van
het grootste zombieleger
dat Minecraftia ooit
heeft gelend. Het heeft
heel wat jaren geduurd
om mijn leger samen

te stellen en om de honderden levende doden te recruteren die nu nu aanvoert.

Men denkt dat het gemakkelijk is om zombies bijeen te brengen. Want eigenlijk zijn wij sociale wezens.

Wanneer een zombie ergens naartoe gaat, dan gaan de anderen absoluut mee. Het is een natuurlijk instinct om met onze gelijken in een groep te blijven. Ik geloof graag dat dit zo is omdat we allemaal heel vriendelijk zijn, maar de waarheid is eerder dat niemand van ons overheertlijk smalende hersenen wil missen.

Een grote groep zombies verzamelen is niet erg moeilijk. Nee. De grootste uitdaging bestaat erin om te proberen een bende levende doden om te vormen tot een geduchte strijdmacht. Kijk, zombies zijn niet echt intelligent. Je vraagt hen om naar links te gaan en een handvol van hen gaat daadwerkelijk naar links, maar de rest gaat naar rechts of rechtdoor, of blijft onbeweeglijk staan, of draait in het rond. Ze doen grofweg alles, behalve dat wat jij wil. Ze duwen elkaar opzij, ze vallen over elkaar heen, en doen zelfs niet eens de moeite om weer op te staan. Ze blijven daar maar gewoon languit op de grond liggen.